

Ето защо нѣкои хора наричатъ *боабаба* слонъ на растителното царство.

Плодътъ му прилича на една дългнеста диня, голѣма колкото човѣшка глава. Той е покритъ съ зеленикъвъ мѣхъ и изглежда черничкъ и малко лѣскавъ.

Вжтрѣшността на плода състои отъ една възъ-кисела и сладка мекота съ много сѣмки, като краставицата. Плодътъ може да се яде. Сокътъ, който се добива отъ плода, ако се подслади съ захаръ, може да се употрѣбява, като цѣръ противъ лошата треска.

Маймунитѣ много обичатъ плода на това дърво, затова хората наричатъ боабаба още *маймунско хлѣбно дърво*.

Боабабътъ расте бавно и трае по вече отъ 5 хиляди години. Слѣдъ много години боабабътъ почва да гние въ срѣдата на стеблото отгорѣ, до като стане отвжтрѣ съвсѣмъ кухъ. Въ тази кухня могатъ да се събератъ около 100 души.

Негритѣ иматъ чуденъ обичай за погрѣбението на своитѣ *гериоти*. 1) Живитѣ *гериоти* се почитатъ отъ всички негри за своето знание, но щомъ умратъ това почитание се обръща въ голѣмъ страхъ.

Негритѣ мислятъ, че тѣлото на умрѣлия *гериотъ* не може да се погрѣбе въ земята, както на другитѣ хора, защото небесно проклятие ще падне на тѣхъ.

Ето защо само кухнята на боабаба служи за гробница на гериотитѣ, и негритѣ казватъ, че умрѣлиятъ стои между небето и земята въ гърдитѣ на царя на растенията.

1) Тѣй се казватъ искуснитѣ музиканти, или пѣвци, които управляватъ игритѣ и празненствата въ двореца на негрескитѣ царе.